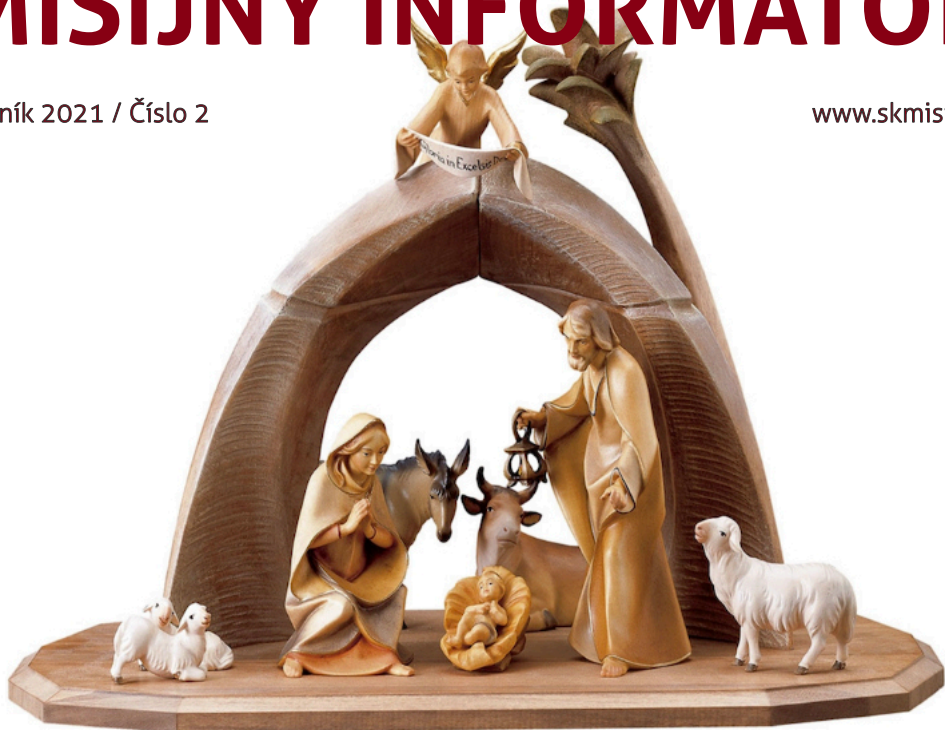

MISIJNÝ INFORMÁTOR

Ročník 2021 / Číslo 2

www.skmisia.ch

A TOTO VÁM BUDE ZNAMENÍM: NÁJDETE DIEŤATKO ZAVINUTÉ DO PLIENOK A ULOŽENÉ V JASLIACH."

Milí krajanovia vo Švajčiarsku, prichádza čas, ktorý sa v živote jednotlivca opakuje každý rok. Čo sa opakuje, môže sa zmeniť v rutinu, ale má aj šancu dať nám priestor na pochopenie skutočného významu. To druhé je vhodné vtedy, keď ide o opakovaný dej, ktorý v sebe skrýva hlboké tajomstvo. Jeden list tohto tajomstva je historická skutočnosť, že Ježiš sa narodil ako dieťa. Pre nás, kresťanov, to znamená, Boh si vzal ľudskú podobu – podobu stvorenia, podobu, akú má človek po vyhnaní z raja. Keby to takto nezariadil Boh, každý človek, čo by prišiel na takýto nápad, by musel byť považovaný za minimálne pomäteného. Je to unikát, že Boh prebýva medzi ľuďmi. No zároveň neskutočné upokojenie. Boh sa nevzdáva spoločenstva s človekom, hoci človek tomu nie vždy rozumie. Malé bezbranné, o pomocnú ruku prosiace dieťa ako Boh je teda znamením, ktorého význam odhaľujeme celý život. Prajem Vám, aby sme vedeli v tichosti vytrvať pri Dieťati, lebo je veľkým znamením. Jeho objav je veľkým zázrakom.

Požehnané dni slávenia Narodenia Pána

Váš misionár

PŮŤ DO REICHENAU

S príchodom leta už tradične naši veriaci SKM očakávajú prvú júlovú sobotu. Vtedy putujú do mestečka Reichenau v Nemecku, aby si uctili našich vierozvestcov sv. Cyrila a Metoda. Inak tomu nebolo ani tohto roku a práve po miernom uvoľnení protipandemických opatrení sa skupinka Slovákov mohla stretnúť v krásnom starobyľom kostole ostrova Reichenau „MÜNSTER ST. MARIA UND MARKUS“. S radosťou a v Božej prítomnosti vzdali česť a úctu veľikánom našej katolíckej viery, svätcom, ktorí nám priniesli do našej vlasti veľké dary – dar viery, dar písma, dar kultúry.

Práve mestečko Reichenau ukrylo veľké tajomstvo histórie, pretože tu bol zajatý a väznený sv. Metod spolu so svojimi spoločníkmi na ceste, keď putoval z Ríma na Moravu. Metod strávil v ponižujúcich podmienkach v Ellwangene a na ostrove Reichenau na Bodensee asi dva a pol roka. Až v roku 873 po

razantnom zásahu nového pápeža Jána VIII., ktorý sa dozvedel o hrubom porušení disciplíny, došlo zo strany nemeckých biskupov k jeho prepusteniu a návratu na Veľkú Moravu.

Počas sv. omše, ktorú vysluhoval náš dušpastier otec Pavol sme sa ponorili do slov, v ktorých nám vyzdvihol obeť týchto solúnskych bratov a poukázal nám, aká dôležitá bola ich strastičná cesta na Moravu. Misijnou činnosťou oboch solúnskych bratov sa realizoval plán spásy. Pápež Ján Pavol II. celkom oprávnené apoštolským listom „Egregiae Virtutis“ (z 31. decembra 1980) vyhlásil svätých Cyrila a Metoda za spolupatrónov Európy, pričom poukázal nielen na veľkosť ich diela, ale aj na ich význam pre duchovné formovanie nášho kontinentu v minulosti, ale aj na vysokú hodnotu ich duchovného odkazu pre budúcnosť.

Eva Bačovčinová

50 ROKOV SKM

Hoci nie všetci zdieľajú názor, že misia má práve v tomto roku svoje polstoročie, jedno je isté. Jednotná misia s celoštvajčiarskym pôsobením so sídlom v Zürichu bola odobrená biskupom v Chure na jeseň roku 1971. Tým nechce byť zabudnuté pôsobenie misionárov pred týmto dátumom, opačne, ich činnosť bola isto rozhodujúcim prvkom na rozhodnutie uznať potrebu Slovákov vo Švajčiarsku na vlastnú misiu. Dnes sme čiastočne v podobnej situácii, kedy sa opätovne skúma, či je pôsobenie SKM ešte potrebné. O to viac sa mi javí dôležité hlasno vypovedať poďakovanie k Nebeskej Matke za toto dielo, ktoré päť desaťročí spájalo, povzbudzovalo, dávalo impulzy pre nie málo Slovákov tu mimo domova. Hoci sa po roku 1989 veľa zmenilo, stále sú tu i mladé generácie, pre ktoré má misia stále opodstatnenie.

Toto sme si chceli pripomenúť aj výročnou púťou do Einsiedeln, k Božej matke, kde sa pred päťdesiatimi rokmi naši krajanovia modlili za spoločenstvo misie, aby sme v spoločenstve Slovákov, ale i pred zrakmi ľudí zodpovedných za pôsobenie rozličných misií vo Švajčiarsku, vydali svedectvo, že polstoročie námah našich predchodcov malo význam. Napriek obmedzeniam kvôli pandémie sme sa zišli v peknom počte, nie zriedka bolo vidieť našich ľudí aj pred kostolom, nakoľko všetci sa vďaka limitu do chrámu nezmestili. Svojou návštevou nás poctili aj domáci hostia: prezidentka synodálnej rady kantónu Zürich, hlavný koordinátor Migratia s kolegom zodpovedným za transformáciu misií 2022-2023 (čo v prípade našej misie sa alternatívne zvažovalo aj s ukončením činnosti SKM), koordinátor Migratia v kantóne Zürich, zástupcovia Katholische Stadt

Zürich, osoby poverené pastoráciou migrantov (to je zaužívaný názov pre cudzojazyčné misie) zo St. Gallen. Z domoviny nás podporil účasťou pán veľvyslanec s manželkou. Verím, že hojná účasť a zastúpenie všetkých generácií bolo dostatočným znamením živosti našej misie.

Osobitne nás potešila účasť bývalých misionárov Františka Poláka a Pavla Niznera. Pod vedením biskupa zo saleziánskej rodiny, otca Vladimíra Fekete, položili tú povestnú čerešničku na tortu práve bratia saleziáni, ktorí tu zanechali hlbokú brázdú. Aj im patrí veľká vďaka a uznanie.

Ozdobou slávnosti boli naši krojovaní, speváci a hudobníci počítajúc medzi nich. Ozdobou boli aj naši birmovanci, ktorým želáme veľa síl do ich kresťanského života. Pre účastníkov bola vydaná aj kniha spomienok Slovákov v kontakte s misiou. Žiaľ, už sa asi nedožijeme spomienok priekopníkov misie - pre ich už vysoký vek - ale aj výpovede mladších generácií hovoria svoje. Isto, nenapísali tí, čo vnímali aj ťažké chvíle, ale ktorá rodina sa nepoháda? Aj o tom je život, že si prejavujeme odpustenie a nádej.

Naša svieca naďalej horí v Einsiedeln a verím, že ne jeden z vás, čitateľov tohto článku, sa prihovára k Nebeskej Matke za pokračovanie diela našej misie.

otec Pavol

Fotografie zo slávnostnej sv. Omše v Einsiedeln nájdete v strede nášho časopisu. (pozn. redakcie)

NÁVŠTEVA SV. OTCA FRANTIŠKA NA SLOVENSKU

Pred niekoľkými týždňami bolo Slovensko poctené veľmi vzácnou návštevou, keď k nám v dňoch 12. - 15. septembra zavítal Svätý Otec František. Po predchádzajúcich troch návštevách sv. Jána Pavla II to bola štvrtá návšteva pápeža na Slovensku. Aj keď menej známym faktom je, že už takmer pred 1000 rokmi, v roku 1052, navštívil Bratislavu pápež Lev IX, aby sprostredkoval mier medzi kráľom Ondrejom I. a cisárom Henrichom III.

Vyvrcholením cesty Svätého Otca Františka bola púť ku cti Sedembolestnej Panny Márie v Šaštíne v stredu 15. septembra, kde Svätý Otec celebrou sv. omšu. Jej organizáciu poznačili prísne protiepidemické opatrenia. To spôsobilo, že sa na tejto púti zúčastnilo menej veriacich, ako boli pôvodné odhady organizátorov, ktoré vychádzali zo skúseností z predošlých návštev sv. Jána Pavla II. Napriek tomu napokon účasť v Šaštíne dosiahla približne 50000 ľudí.

Mal som to šťastie, že som sa na tejto púti mohol zúčastniť aj ja. Nebola to samozrejmosť. Keďže overovanie očkovacích certifikátov zo zahraničia organizátorom trochu škripalo, vstupenku sa mi podarilo získať až tesne pred začiatkom púte, v utorok predpoludním. Nakoniec ale všetko dobre dopadlo a spolu s mamou sme mohli vyraziť v stredu ráno do Šaštína. Zobrali sme si k srdcu odporúčanie organizátorov prísť v predstihu, a tak sme na miesto dorazili už okolo šiestej hodiny ráno, približne štyri hodiny pred plánovaným začiatkom sv. omše.

Organizácia na mieste bola vynikajúca. Z priestranného parkoviska to nebolo ďaleko

do areálu pred poľným oltárom, kde sa konala sv. omša. Vďaka časovému predstihu sme nemali problém nájsť si miesto s dobrým výhľadom na oltár a aj na neďalekú veľkoplošnú obrazovku. Organizátori pripravili bohatý duchovný program, ktorý pútnikom vyplnil čas pred príchodom Sv. Otca. Modlitba chvál, ruženca i krátke video-dokumenty vytvorili krásnu atmosféru očakávania návštevy nástupcu sv. Petra. Veľkým požehnaním bolo aj krásne počasie.

Sv. Otca sme počas jeho príchodu mohli sledovať najskôr na veľkoplošných obrazovkách a o malú chvíľu aj naživo, keď prechádzal papamobilom pomedzi pútnické

sektory. Krátko po jeho príchode začala sv. omša za účasti všetkých slovenských biskupov. Silným gestom bola aj prítomnosť emeritného trnavského arcibiskupa Mons. Roberta Bezáka.

Podobne ako všetky príhovory Sv. Otca Františka počas jeho návštevy Slovenska, aj jeho kážeň v Šaštíne obsahovala veľa hlbokých myšlienok. Nosnými témami tejto kázne boli "cesta", "proroctvo" a "súciť". Obzvlášť ma oslovila myšlienka prežívania viery ako cesty. Ako povedal Sv. Otec, "Panna Mária sa vydáva na cestu. Namiesto pohodlnosti zvykov si vyberá neznáme cesty; namiesto stability domácnosti namáhavú chôdzu; namiesto bezpečnosti pokojnej religiozity riziko viery, ktorá sa otvára novým výzvam a tak sa stáva

darom z lásky k blížnemu. Namiesto stability domova sa vydala na cestu, aby pomohla Alžbete."

Homília Sv. Otca mala aj veľa ďalších krásnych myšlienok. Vrelo odporúčam prečítať si ju, ako aj jeho ostatné kázne, na stránke Tlačovej kancelárie konferencie biskupov Slovenska (www.tkkbs.sk).

Zúčastniť sa na svätej omši, ktorú celebraval nástupca sv. Petra neďaleko našej národnej baziliky v Šaštíne, bol pre mňa naozaj veľmi hlboký zážitok a silné povzbudenie v duchovnom živote.

Richard Kraľovič

MODLITBY ZA KŇAZOV A NOVÉ KŇAZSKÉ POVOLANIA

Aj v tomto roku sa veriaci Slovenskej katolíckej misie vo Švajčiarsku zapojili do modlitbovej reťaze a pôstu za kňazov a nové kňazské povolania. 40-dňová reťaz sa začala 15. septembra na sviatok Sedembolestnej Panny Márie.

Požehnaním pre nás všetkých bolo, že práve v tento deň bol na Slovensku na návšteve sv. otec František a práve v Šaštíne symbolicky odštartoval a požehnal Hnutiu modlitieb za kňazov. Naše modlitby boli obetované za misionárov, ktorí pôsobili a pôsobia na našej misii, ale veriaci vyprosovali hojnosť Božích milosti aj kňazom, ktorí ich formovali v živote a u ktorých prijali sviatosti, či už krstu, birmovania, manželstva.

Často sme sa spojili v modlitbe a vyprosovali nové kňazské a rehoľné povolania.

Modlitbová reťaz trvala do 24. októbra a práve v tento deň sme ju ukončili slávnostnou sv. omšou v Zürichu. Požehnaním na tejto sv. omši pre nás bolo, že nám náš duchovný otec Pavol priniesol relikvie veľkého svätca, patróna kňazov sv. Jána Maria Vianey.

Touto cestou sa chcem poďakovať všetkým veriacim z našej misie a mladým rodinkám s deťmi, že sa obetovali za kňazov, že sa modlili a vyprosovali im Božie požehnanie, že vyprosovali aj nové kňazské povolania, ktoré sú pre našu katolícku cirkev veľmi dôležité.

Nech Vás Pán Boh žehná a nadelí hojnosť Božieho požehnania!

Eva Bačovčinová

NEDEĽA NÁRODOV V ZÜRICHU

„Auf dem Weg zu einem immer grösseren Wir“ - Slovenská účasť na Nedeli národov (Farnosť Sv. Felixa a Reguly, Zürich Hard)

Pápež František vyzval aj túto jeseň všetkých katolíkov k jednote a podpore pokoja. Táto téma rezonuje dlhodobo aj tu, v multikultúrnom Švajčiarsku.

Dňa 26. septembra sa v Zürichu stretlo 350 veriacich, zástupcov dvadsiatich cudzojazyčných národností, ktorí majú svoje misie vo Švajčiarsku. Toto stretnutie bolo starostlivo pripravené členmi Farnosti sv. Felixa a Reguly (zaujímavosťou je, že Félix a Regula, patróni mesta Zürich, ktorí prišli na územie dnešného Zürichu počas úteku pred rímskymi légiami, boli za svoju vieru prenasledovaní a nakoniec aj umučení).

Najväčšiu skupinu tvorili tradične Taliani, ale pozvané boli aj oveľa menšie misie, a tak kostol zaplnili veriaci doslova z celého sveta. Na omši nechýbali ani Slováci. Zaujímavým spestrením bolo, že liturgické čítania a prosby zazneli v rôznych svetových jazykoch. Jednu z prosieb prečítal Richard Kralovič z našej misie. Veľkou poctou pre nás bolo, že evanjelium zaznelo aj v slovenčine - a to z úst otca Pavla.

Všetci sme so záujmom čakali na slová hlavného celebranta, biskupa z Churu Josepha Maria Bonnemainu. Vo svojej homílii nadviazal na výzvu pápeža Františka a zdôraznil potrebu inklúzie a jednoty medzi miestnymi veriacimi a inojazyčnými veriacimi, napriek rozdielnosti jazykov a kultúr. „Auf dem Weg zu einem immer grösseren Wir“, sa nieslo ako myšlienka celej kázne.

Pripomenul, že Švajčiarsko je bohatá krajina a to aj vďaka mnohým prisťahovalcom,

ktorí tu už desaťročia prichádzajú za prácou a podieľajú sa tak na ekonomickom raste. Biskup Joseph nás všetkých vyzval, aby sme túto rôznorodosť národov vnímali ako obohatenie, o ktoré sa musíme aj náležite starať. Nikto sa nesmie elitársky vyvyšovať nad druhých, ale zároveň žiadna komunita by sa nemala zatvárať pred svetom a žiť len sama pre seba.

Príjemné stretnutie sme nakoniec zakončili na recepcii v miestnom farskom stredisku, kde sa aj Otec biskup v dobrej nálade pripojil k debatujúcim a ochotne sa fotil s účastníkmi.

Eva Považanová

NEDEĽA NÁRODOV V BAZILEJI

Posledná septembrová nedeľa je vo Švajčiarsku Nedelou národov. V kostole Allerheiligen Bazilej, kde slávime slovenské sv. omše každú prvú a tretiu nedeľu v mesiaci, sa zišla skupina Slovákov, ktorí tu reprezentovali náš národ i našu reč a kultúru.

Stanislav Durkaj – náš lektor, predniesol v slovenčine krásnu prosbu:

Prosme Pána, aby sa posolstvo evanjelia stávalo viditeľným v praktických činoch a v živote našej spoločnosti a aby sa v našich rodinách šírila spoločná modlitba posvätného ruženca.

Naša ľubozvučná slovenčina vyznela veľmi dobre a pozitívne v akorde iných rečí: nemčina, francúzština, angličtina, poľština a filipínština. Hlavným celebrantom bol pán farár Štefan Kemmler (Pastoralraumpfarrer – teda hlavný zodpovedný pre bazilejské farnosťi), koncebrovali poľský pán farár Stanislaw Bobulsky a pán farár Krzysztof Wojtkiewicz.

Bohoslužba sa konala na chrámovom nádvorí pod holým nebom a teda bez ináč obligátnych masiek – zrozumiteľnosť bola o to lepšia. Cirkevné piesne boli doprevádzané na klasickom chrámovom organe, ktorý pri otvorených kostolných dverách ozvučil celé nádvorie.

Pri nasledujúcom aperitíve družne komunikovali všetci účastníci navzájom. Dôležité boli predovšetkým rozhovory s pánom farárom Kemmlerom, ako zodpovedným pre cudzojazyčné misie v Bazileji.

Bola to ozaj pekná a dôstojná reprezentácia našej slovenskej katolíckej misie v Bazileji.

Jozef Sopko

1. NOVEMBER 2021

ODPUSTOVÁ SLÁVNOSŤ VŠETKÝCH SVÄTÝCH

Tohoročná tradičná odpustová slávnosť v chráme Všetkých svätých, kde mávame slovenské sväté omše každú prvú a tretiu nedeľu v mesiaci, sa konala za sprísnených podmienok kvôli pandémie.

Pri slávnostnej večernej svätej omši bola dovolená účasť obmedzená na 50 ľudí. Zo slovenských farníkov bolo nás dvanásť prítomných. Celebrantom bol miestny pán farár Štefan Kemmler.

Dr. Štefan Janovjak predniesol prosby veriacich:

Bože, ďakujeme Ti za našich zosnulých rodičov i každého, kto nás doteraz sprevádzal, odpusť im ich viny, svetlo večné nech im svieti, nech odpočívajú v pokoji.

Na organe som smel doprevádzať omšové piesne. Na záver sme spievali tri slohy piesne

Teba Bože chválime, najprv v Nemčine – Grosser Gott, wir loben Dich, potom v Poľštine – Wielki Boże, wielbim Cie a na záver v Slovenčine. Ako dohra odznela na organe Bachova Tokáta afúga d-moll, BWV 565.

Na kostolnom nádvorí sme boli pozvaní od pána farára Kemmlera na aperitív, kde sme všetci spolu, Švajčiari, Poliáci a Slováci družne a priateľsky komunikovali.

Jozef Sopko

DO VEČNOSTI ODIŠIEL SALEZIÁN DON ALOJZ ONDREJKA

Zo Slovenska knám prišla smutná správa ... V sobotu 6. novembra 2021 vo veku nedožitých 91 rokov odovzdal svoju dušu Pánovi salezián don Alojz Ondrejka.

Alojz Ondrejka sa narodil v roľníckej rodine v dnešných Novákoch 27. januára 1931. Ako chlapec chodieval miništrovať a od malička mal športovú povahu. Po piatej ľudovej triede sa dostal na gymnázium do Prievidze. Po ukončení „kvinty“ sa cez

kamaráta dozvedel o možnosti ísť k saleziánom. Kamarát za neho napísal aj prihlášku. Tam však bol posledný ročník práve „kvinta“, potom sa šlo do noviciátu. Direktor don Ján Vizváry (1909 – 1985) preto rozhodol, že mladý Alojz si môže zopakovať dobrovoľne „kvintu“ a potom sa ukáže, či pôjde do noviciátu. „Hneď som na to pristal,“ spomínal don Ondrejka.

1. septembra 1946 nastúpil do Šaštína a na ďalší rok v lete do noviciátu do Hronského Beňadika. Prvé rehoľné sľuby zložil 16. augusta 1948. Hneď po nich nastúpil na ďalšie štúdiá filozofie, ktoré predstavení umiestnili do Šaštína. Tam ho zastihla ako mladého 19-ročného saleziána Barbarská noc. Odtiaľ ich všetkých potom presunuli do Podolíncu a následne mladých spolubratov 22. mája určili na preškoľovanie v Kostolnej pri Trenčíne. Na konci septembra 1950 ich režim poslal späť k rodičom.

Rozhodol sa dokončiť gymnázium naspäť v Prievidzi; zmaturoval v júni 1951. Stále bol rehoľníkom, hoci už len tajne. Prihlásil sa na vysokoškolské štúdium matematiky a deskriptívnej geometrie v Bratislave a

popritom tajne pokračoval v štúdiu filozofie, ktoré v utajení organizoval s pomocou ďalších don Ernest Macák. V decembri 1951 tajne prešiel za hranice do Rakúska, kde bol niekoľko mesiacov v tábore pre utečencov v Linz. V roku 1952 potom pokračoval v štúdiu filozofie už v

inštitúte vo Foglizzo, nasledovali tri roky asistentskej praxe najprv v Ivrei v inštitúte pre misijných aspirantov a potom na odbornej škole v Turíne-Rebaudengo. Vo formácii pokračoval od septembra 1955 štúdiom teológie v Bollengu, kde bol 1. júla 1959 don Alojz Ondrejka vysvätený za kňaza.

Od roku 1960 je členom saleziánskej komunity pri katakombách svätého Kalixta v Ríme, kde vtedy už rok funguje malá skupina slovenských mladých kandidátov kňazstva, pod starostlivosťou dona Ludovíta Macáka.

Po dokončení stavby Slovenského ústavu sv. Cyrila a Metoda v roku 1964 sa všetci Slováci z komunity pri katakombách presunú do nového diela a don Ondrejka

sa stáva vyučujúcim na novom súkromnom slovenskom gymnáziu a neskôr aj ekonómom ústavu.

V roku 1982 ho poslali do švajčiarskeho mesta Bazilej medzi slovenských emigrantov. Aj odtiaľ pokračoval v intenzívnej činnosti posielania náboženskej literatúry na Slovensko. V pastoračnej činnosti pre krajanov vo Švajčiarsku pokračoval až do roku 1997, kedy sa vrátil na Slovensko do saleziánskej komunity v Bratislave-Mamateyovej a o rok bol začlenený do komunity v Bardejove.

V roku 2019 v lete oslávil don Ondrejka 60 rokov od svojej kňazskej vysviacky. 27. januára 2021 sa dožil krásneho životného jubilea 90 rokov. V tom istom roku 6. novembra jeho duša odišla do nebeskej vlasti.

„Odpočinitie večné daj mu Pane a svetlo večné nech mu svieti.“

SPOMÍNAME NA DONA ALOJZA ONDREJKU

Ked' sme sa dozvedeli smutnú správu o úmrtí nášho pátra Luigho – takto sme ho volali - zaplavili nás spomienky na dobu, keď sme boli spolu v Bazileji.

Sú to spomienky radostné a krásne, napriek dobe, ktorá pre nás nebola ľahká. Zomierali nám rodičia a my sme nemohli prísť ani na pohreb, no páter Luigi našiel vždy vhodné a utešujúce slová na každú našu bolesť.

Sprevádzal nás pri radostných i tragických udalostiach v našich životoch. V nedel'u sme sa po svätej omši stretávali v priestoroch Slovenskej katolíckej misie, kde sme sa radi stretali v komunite Slovákov, o to viac, že sme boli odrezaní od vlasti. Po krátkej chvíli sa páter Luigi vytratil a už bol, ako najpravejší Salezián, medzi našimi deťmi, ktoré rámusili vo vedľajšej miestnosti.

Deti mali mimoriadny vzťah k Luiginkovi, ako ho s láskou volali. Dodnes spomínajú na stredajšie futbalové a pingpongové zápasy. Nezabudnuteľné sú letné tábory v Taliansku v Calambrone, z ktorých sa vracali deti po duchovnej i telesnej stránke obrozené a občerstvené domov. Spomínajú na letné grilovačky, zimného sv. Mikuláša a uprostred toho všetkého vtipného, láskavého, dobrého, milujúceho pátra Luigho. Ale ani my dospelí sme neboli ukrátení. Páter Luigi mal dostatok lásky a porozumenia pre malých aj veľkých. Nevykonával len svoje kňazské povinnosti, ale sprevádzal nás s láskou, dobrotou a porozumením vo všetkých, radostných i tragických udalostiach nášho života.

Spomíname na každoročnú vianočnú a veľkonočnú duchovnú obnovu. Na spoločné

výlety ako Pút po stopách Don Bosca v Turíne, či slávne Martinské husacie hody. Nemôžeme si nepripomenúť jeho skromnosť a pokoru. Nerobil a asi ani nedokázal robiť rozdiely medzi ľuďmi. Vo svojom skromnom príbytku ubytoval na nejakú dobu Vietnamca bezdomovca, ktorý prežíval vo vlakoch. Daroval mu svoj nový oblek, ktorý sme mu kúpili, lebo sme sa už nemohli dívať na rozstrapkané rukávy jeho saka.

Vedeli sme, že čokoľvek sme mu darovali, darovali sme mu len radosť z toho, že to môže rozdať ďalej. Navštevoval chorých. Mal dar empatie, vedel s každým rozprávať o tom, čo toho druhého zaujímalo, bez toho aby dával rady a prezentoval svoje názory. Určitú dobu navštevoval mladého chlapca ateistu, ktorý mal veľmi ťažký úraz. Baval sa s ním o športe a o veciach, ktoré chlapca zaujímali. Niektorí farníci mu vyčítali, že sa má s ním radšej modliť ale on odpovedal, že ho navštevuje nie ako kňaz, ale ako priateľ. Toto chlapcom otriaslo a po prvý krát pochopil hĺbku a šírku Ježišovej lásky, sprostredkovane, cez životný postoj pátra Luigho. Povedal: „Nemal som rád Cirkev, ale už to nikdy nemôžem povedať, lebo som spoznal pátra Luigho“.

Boli sme smutní, keď páter Luigi odchádzal na Slovensko. Obávali sme sa, že ho tam nebudú mať tak radi, ako sme ho mali my. Sme radi, že sme sa mylili.

Už len na záver: Páter, Tvoje „non omnis moriar“ potvrdíme. „Non omnis morietur“. Zanechal si hlbokú a nezničiteľnú stopu v našich srdciach.

Odpočívaj v pokoji.

LIST SALEZIÁNOM NA SLOVENSKU

*Ctihodný pán provinciál,
ctihodní bratia Saleziáni,
drahý don Pavol Nizner*

prijmite našu úprimnú sústrasť nad úmrtím nášho drahého dona Luigiho Ondrejku. V prílohe si Vám dovoľujem priložiť program z našej dnešnej nedelnej sv. omši, za pátra Luigiho, s prosbou, aby ste to vytlačili na papier a priložili k truhle pátra Luigiho.

Páter Luigi Ondrejka bol našim obľúbeným a vysoko cteným misionárom počas 17. rokov (1980 - 1997). Staral sa o nás ozaj vzorne, celou dušou a celým telom, presvedčivo, hlboko spirituálne a nadovšetko skromne a ponížene. Všetci, ale najmä naše - už teraz dospelé deti - si na pátra Luigiho spomínajú len v dobrom a s veľkou vďakou. Bol to ozaj svätý človek. Nezabúdaj na našu slovenskú katolícku misiu v Bazileji ani napriek geografickej vzdialenosti.

Nikdy nezabudneme na pátra Luigiho a vždy si budeme naňho len v dobrom spomínať. Nech nám pomáha z neba a drží svoju ochrannú ruku nad našou slovenskou katolíckou misiou v Bazileji.

*V duchu zostávame s Vami spojení,
Váš Jozef Sopko - za všetkých slovenských farníkov v Bazileji*

KONDOLENCIA Z ZÜRICHU

Milý Paľko (Nizner)

Veľmi pekne ďakujem za oznámenie a parte o odchode do večnosti nášho drahého otca Luigiho. Bol veľmi blízky nášmu srdcu, nekonečne milý, dobrý, láskavý človek. K nám do Zürichu chodil nepravidelne, zastupoval otca Baníka aj Poláka počas dovolení. Vždy sme sa na neho tešili. My starší aj s rodinami sme s ním prežili krásne chvíle v Calambrone v Taliansku, v letnom tábore, kde sme boli viackrát. Staral sa o menšie deti. Každý deň s nami slávil sv. omšu, deti ho zbožňovali.

Celej saleziánskej rodine vyjadrujem v mene misie hlbokú sústrasť. Za našu Slovenskú misiu v Zürichu som nechala poslať kvety so stuhami, lebo teraz počas pandémie a tak krátkodobo nám nie je možné cestovať do Bardejova.

Veľká vďaka, že si na nás pamätal a poslal nám oznámenie. Nech odpočíva v pokoji, nikdy na neho nezabudneme.

Katka Grmanová v mene misijnej rady v Zürichu

In memoriam Dr. Rudolf Polony *3.3.1920 – † 19.9.2021

V piatok 24. septembra sa malá skupinka Slovákov žijúcich v Bazileji rozlúčila zo svojim najstarším členom. Dr. Rudolf Polony sa narodil v Oslanoch, stredné školy absolvoval v Prievidzi. Univerzitné

vzdelanie veterinárnej medicíny študoval vo Viedni, kde 1946 promoval. Jeho životným dielom bola vedecká činnosť. Publikoval vyše 40 vedeckých prác, najmä z oblasti virológie a založil virologické oddelenie v Košiciach. Stál aj pri zrode Veterinárskej fakulty v Košiciach.

Vzhľadom na svoje hlboké náboženské presvedčenie bol komunistickým režimom trpkou prenasledovaný. 1969 emigroval spolu s manželkou Evou a dcérou Monikou do Švajčiarska. Tu pracoval ako vedúci vedecký

pracovník v CIBA-GEIGY. Bol tu nielen všeobecne uznávaným vynikajúcim vedcom, ale aj obľúbeným šéfom oddelenia; aj viaceré naše krajanke pracovali pod jeho vedením vo virologickom laboratóriu. V roku 1994 mu bola udelená medaila Louis Pasteura v Košiciach, ako znak rehabilitácie za prenasledovanie počas komunistického režimu v Československu. V Bazileji navštevoval spolu so svojou manželkou pokiaľ len mohol denne večernú sv. omšu v St. Clarakirche. Svoje náboženské názory, ktoré boli podložené vedeckými poznatkami formuloval aj v slovenskej emigrantskej tlači.

Posledné roky žil v katolíckom Elisabethenheim v úplnej skromnosti a poníženosti; modlil sa stále ruženec a denne počúval cez rozhlas slovenské sv. omše. Tak ako žil, tak aj zomrel, tichúčko a spokojne. 3. októbra sme mali počas našej pravidelnej slovenskej sv. omše v Allerheiligen Requiem za spásu jeho nesmrteľnej duše. Nikdy nezabudneme na drahého Rudka. Jeho milej manželke Evičke a dcére Monike vyslovujeme úprimnú sústrasť.

Jozef Sopko

SV. MIKULÁŠ NAVŠTÍVIL DETI Z NAŠEJ MISIE

Počas bohoslužieb okolo dátumu spomienky na sv. biskupa Mikuláša sa deti mohli stretnúť s postavou sv. Mikuláša a pripomenúť si jeho štedrosť. Sv. Mikuláš oroduj za nás, aby sme vedeli vnímať potreby našich blízkych.

MISIJNÉ OZNAMY

Aktuálne termíny bohoslužieb a podujatí nájdete na webovej stránke misie: www.skmisia.ch. Vzhľadom na pretrvávajúce opatrenia v súvislosti s pandemiou nie je možné vytvoriť presný plán.

ZMENA ADRESY MISIE

Po odchode bratov saleziánov z Zürichu (po slovenských odišli aj talianski misionári) sa saleziánske centrum premenilo na diecéznu farnosť, ktorá už nemá viac nič spoločné s budovou, v ktorej prebývala aj naša misia. Z rôznych pohnútok som sa rozhodol zmeniť svoje bydlisko. Misia od tej doby nemá vlastné priestory, ktoré boli späté s kláštornými priestormi domu saleziánov. Novú korešpondenčnú adresu nájdete na web stránke misie: www.skmisia.ch

DÁTUMY PÚTÍ V ROKU 2022

Mariastein: 15.05.2022, Reichenau: 05.07.2022, Einsiedeln: 11.09.2022

ZÜRICH

Nedeľné sv. omše slávime vo farskej sále Liebfrauenkirche, Weinbergstrasse 34. Zastávka Haldenegg, neďaleko hlavnej vlakovkej stanice. Zvyčajne o 09:30, niektoré nedele aj o 11:00 hod (pridáva sa sv. omša pre zaočkovaných, príp. sv. omša pre rodiny s deťmi).

Konkrétny rozpis nájdete na www.skmisia.ch. Neočkovaní sa aktuálne na nedeľné sv. omše musia zaregistrovať na: www.dokostola.ch

V stredu slávime sv. omšu o 20:00 na Talianskej misii, na rohu Feldstrasse a Hohlstrasse, zastávka Bäckeranlage.

Spovedanie je možné od 19:30. Prvé piatky o 19:30 v krypte kostola Liebfrauen. Od 19:00 spovedanie a poklona Sviatosti.

ST. GALLEN

Sv. omšu slávime spravidla raz mesačne v nedeľu o 16:00. Spovedanie pol hodinu pred sv. omšou. Sv. omše bývajú v kostole St. Georgen, St. Georgenstrasse, BUS 6. Prihlásiť sa treba na mari.renshaw@gmail.com. Konkrétne termíny nájdete na webe.

BASEL

Zvyčajne každú prvú a tretiu nedeľu v mesiaci o 17:30 v kostole Allerheiligen, Neubadstr. 95, TRAM 8 zastávka Laupenring.

BERN

Zvyčajne každú druhú a štvrtú sobotu v mesiaci v krypte kostola Dreifaltigkeit na Taubenstr. 4, Bern (ca 5 minút chôdze od železničnej stanice).

LAUSANNE

Zvyčajne každú druhú nedeľu v mesiaci v Chapelle du Servan na Chemin Eugène Grasset 12, 1005 Lausanne. Kaplnka je ca 10 min pešo od žel. stanice.

ŽENEVA

Zvyčajne každú druhú a štvrtú nedeľu v mesiaci v kostole Saint-Julien, Rue Virginio Malnati 3, 1217 Meyrin 2. Tram 18 zastávka Meyrin Village.

Misijný Informátor - Tlačový orgán Slovenskej katolíckej misie vo Švajčiarsku. Redakcia a grafická úprava: Eva Bačovčinová, Janka a Dalibor Kalna. Dátum uzávierky nasledujúceho vydania: 28.02.2022. Prípadné návrhy, pripomienky alebo opravy ohláste na e-mailovú adresu: misijnynformator@bluewin.ch

Empfangsschein

Konto / Zahlbar an
CH31 0900 0000 8771 3760 8
Katholische Slowakenmission ZH
Brauerstrasse 99
8004 Zürich

Zahlbar durch (Name/Adresse)

└

└

Währung Betrag

CHF

└

└

Annahmestelle

Zahlteil

Konto / Zahlbar an
CH31 0900 0000 8771 3760 8
Katholische Slowakenmission ZH
Brauerstrasse 99
8004 Zürich

Zusätzliche Informationen
Spende

Zahlbar durch (Name/Adresse)

└

Währung Betrag

CHF

└

└

└

